

280

B-58-8

Arm.	Pres.	C.	11
189	CCC	h	18.

Buscantne un...

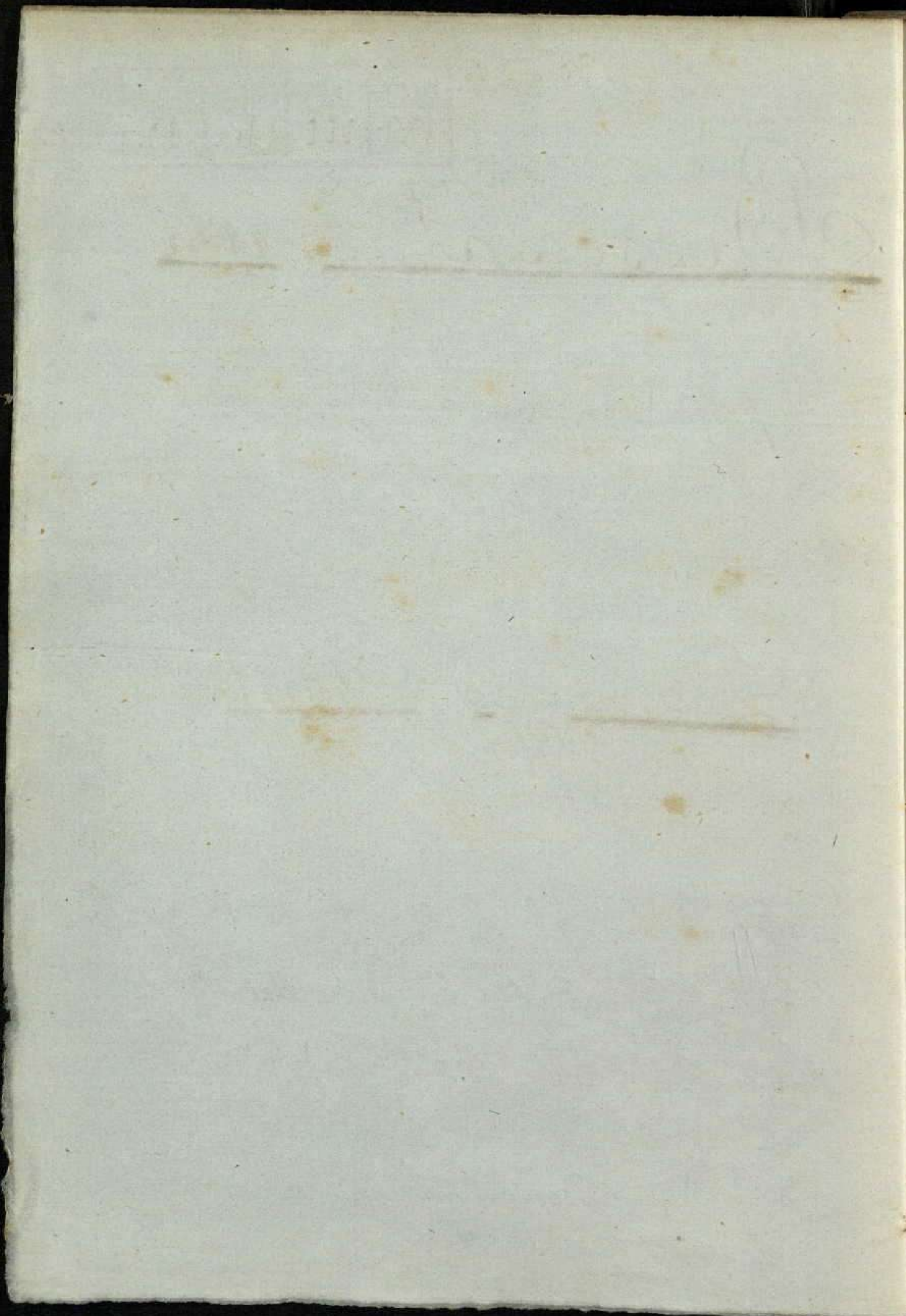
pessa en un acte y en vers
original
de

Domingo Font.

Estrenada ab brillant éxit en lo
Teatro Espanol la nit del 7 de
Novembre de 1884.

Barcelona
1884.

Ms. 659

Personas.

Marieta   1ta   b. Panades
Simon   2na   Molgosa (Jaime)
Albert   "   Castellvi
Geroni   "   Angel.

La escena en un poble de Catalunya.

The Journal

1840	Jan 1	Left New York
1840	Jan 2	Arrived at Albany
1840	Jan 3	Left Albany for Saratoga
1840	Jan 4	Arrived at Saratoga

La Caserne ou un poste de distribution.

Ho cte i rich.

Sala - porta esquerra, balcó a la
dreta ab barandilla, porta al foro-
taula y armari ahont hi haurá
vasos, botellas, melindros etc = taula
rodona en primé terme una corda
llarga sobre una cadira, escopeta
y arreos de casa.

(Dreta y esquerra del espectador.)

Q
Escena 1^a.

Mario.

(pensativa al costat de

la tanca ab lo plomero

(a la ma.)

Ma = Fassi l' que fassi no s' mou
de dins mon cor lo neguit.

-Deu meu, donéume un marit
ni que sigui cap de bou.

-y no demano gran cosa, ---

perque ni tinch la culpa jo

si un ricot de Moataró

no m' va pendre per esposa.

Buin noy mes condescendent!

No m' feya la contra en res, ---

Ni que l' tractés com vulgués

sempre estava macilent.

May se m' vá mostra totout

y a fé que jo l' recanyaba.

ni por esas, no chistaba. -

esclà, ; pobret! era mut!

(aixugantse una llagrima.)

Vaig deixarls per un punt
y per culpa d'un altre home,
y aquest, per un punt... y coma,
sen va anà cap à Agrament-
deixantme - No hi vull pensà
que del trastorn moriria.

; tant d'amor que li tenia!
tant que me l'vaig estimar! -

- I van venir las renyinas
fent dissorte: li vaig di:
Peret, ¿ que no pots venir
à treurem dugas trenyinas
de la sala? - Iron, ja vinch,

y me l' veig dintre l' sala
sense l' estrenyinató.

¿ I l' plumero? Oh! no l' tinc

- li veig dir! - va se horrorós.

- Si devriam moure fressa,

que va' veni la mestressa

y al carré nos tirá als dos.

- Ana aquí hi há un jardiné

bastant tabós, que m' agrada,

jo li tiro l' am... y... nada,

no vol menjar-se l' esqué.

i Soltera jo no hi puch viure!

¿ que hi faig sola en aquest món?

Escena 2^a

Marieta Simon (fora esquerra.)

(que vè ab camonolas d'aram.)

Li = Puch entrar?

Mar = (Es èll!) Simon!

ò que vens aquí?

Li = No, per riure.

Ma = que m' pujas feyna? veyam...

Li = No, qu' això es article meu.

L' amo m' ha dit: ves dalt, seu

Y fregam bé tot l'aram.

Ma = ò No t' ténen per jardiné?

Li = Y per mosso de confiança.

(donantes importancia.)

Mar = Donchs ja pots tenir esperansa -

Li = qu' aquí no hi envellirà.

Mar = No t' tractan pas malament?

Li = No t' hi ficcis tu ab això.

Mar = Si estás com un reyutó! -

fins jo t'estimo.

Li = Corrent. -

(com qui diu bueno, ja ho és.)

- Veurás, jo tinc pocas lletres

de escriure y llegi per mi;

tots los escrits se llegi

menos cuant hi trobo etcetra

; No vas senti la gatnara

qu'ell y jo varem arribá

a nit després de sopá?

va veni pe l'qu'he dit ara.

Mar =

(Rikent)

per las etcetras?

Li =

Aixó,

perque jo no vull permetre

que m'hoi: "Tal cosa... etcetra.

No senyó: la obligació.

- Sabs que l'amo es molt estrany
y ab tots los mossos renuncia--?

Donchs al dirli si m'volia

vaig ferlo caure al parany.

Mar = Ah! si? com?

Li = M'explicaré.

Li es que m'vol fora chiquitas,

- vaig dirli - Vingan escritas
las basas de l'qu'haig de fé.

Aixi, si no li cumpleixo,

al moment me despedeix;

y si voste m' exigeix

agafa l'papé y l'esqueiro.

Y sigui de dia... ó nit,

y encara que s'enfonsi 'l mon,
li juro, a fe de Simon,
no fe res si no esta escrit,
y ahi, passant pel barranch,
pega un brinco, llisca y; zas!
can tot clarck aixi en detris (marcant
dins d'un gran toll d'aigua y fanch.
; Simon! - - - Bue?

(molt natural.)

; Donam la ma!

- Esperio: trech lo papé;

lo miro y remiro bé...

y... nada, no vaig trobá

cap casilla que dignés:

"- Si al fanch caich, m'aixecarés

- Ell crida que cridarás!

jo quieto, sense dir res.

Elle rebolcantse tot brut.

jo mirantme'l de peu dret,
- fins vâ renegâ! ; pobret! (rihent)

Mar = Pero i tû?

Li = Estâtua, mut.

Mar = I vas temi l' cor de Liena
per contemplârtel?

Li = ; Per forsa!

Las basas no s' podan torxa,
s' han de cumpli

Mar = Poca pena!

Li = Que sabs tû, si si mi m' vâ di.

Cuyta, acompanyem, Simon,
prench lo jech y dich; ahont?

- Anâ y tornâ del moli.

Res mes? després mon soroll.

- Dich, res més! - Já n' al barran
ja m' surt en lo peu de lanch
cribant que l' treguï del toll!

(cambia ab una rialla.)

La sort de passà l' Ambrós
del mas del Santa Coloma,
que sino, ¡pobre occehome!
ya quedaba ben galdós

(rient a tota broma.)

Man = ¿Encara te n' rius?

Fi = Escú.

Un home que sab de lleys
cuant fa un tracte així no s' deia
cap cosa per anotà.

Jo vull las cosas legals

y el cumplir es mon empenyo;
lo promés sempre lo atenyo.

Ma = ¿a s' coneix que no ets gens fals.

Li = ¿o no fals? primé in materia!

Ma = ¿o Casemse?

(Aquesta s'ovtada ben

suptada per veure

si ell diu que si

al moment s'imor

queda un moment que

no sab que contestar.)

Li = ¿Sense diners?

Ma = ¿per xó estàs?

Li = Per res mes...

Ma = Tant que t'accontentaria...

(molt mimo.)

Li = Quant tingui un caixonet d'or,
casa, terra y ben vestit, --
si m' vols pendre per marit
també t' voldré ab tot lo cor.

Mar = ¿ Y ara no?

Li = Finch reparat --
qu' si n' al mon, - sols treballen
los mes tontos, esperem
que tingui el pa assegurat.

Ma = Ja us casarem en bon hora
(fent lo plorici.)

Li = No signis ara y contesta:
¿ No t' agradaria fer festa?
Vesti com una senyora?
pendre el xocolate al llit?
llevant se sent alt lo sol

y sortir à donà un vol
dalt d'un cotxe ab ton marit?

(presentantse li cantzansa.)

Mar = Aixi si!

Li = Doncas... espera.

Mar = És que m' canso d' esperar -

Hi hà cosas...

Li = Fuiq! vols callar?

¿que 7 falta vivint soltera --

Mar = Veriàs... tu.

Li = Si no trinquém.

Mar = ; Sempre ab l'idea! m' apuro.

Li = ¿quant vingui una criatura,

digos, com la mantendrem?

Mar = Mira aquet, de menjó y beure.

Li = Oh! tu tot ho trobas plá.

Mar = que no ets bo per treballar?

Li = Pero mes m'agrada l'jeure.

Ma = Donchs tu m'estàs enganyant?

(plorica.)

Li = No, que de totes maneres
seré rich, y rich de veras.

Mar = Tu rich

Li = Li.

Mar = ¿Com?

Li = Enredant!

Mar = Donchs jo no vull embolics,
vull la consciencia tranquila.

Li = Fuiq dona, si n'hi ha una pila
qu'embolicant s'han fet richs.
Ja no s'mira l'que dirant
cuartos, cuartos, ... y res mes!

(E veient qu'ella fa que no.)

o Sabes lo que deya un francès?

Lo que ho fa tut es l'arjant.

Mar = Ves esperant si no n' ve.

Li = No t' donqui això mal de cor,

d' aquí poch tindrem mes or

que no va tenir xifre.

La dida sempre m' va di

espera y calma, Simon,

perque t' vindrà un fortunon

Mar = Vetaqui t' que m' deya a mi.

Li = També la dida?

Mar = També.

Li = ¡Vaya! que n' sou d'aixeridas!

Mar = Deu ser costum de las didas

lo dir: serien ricks.

Li = Potsé.

Mar = Ves si las casualitats
portan a ferros junta
los dos som orfans...

Li = Ja, ya.

Mar = I a Arénys hem sigut criats.

Li = No t'avanço de cap any--

Ma = No hem conegut cap parent.

Li = I hem viscut al llibre vent.

Ma = I no coneixens, qu'estrany!

fins are qu'agui has vingut

a servi y n'hem parlat.

Li = fins debém habé jugat

potsé nil cops al ; cu-cut!

(rihentse ls dos.)

Mar = I a pa y peix.

Li = . Prou! fins à; fet!

(abrassantla.)

Albert dins = ; Simon!

Mar = Ay si ns ha vist!

Li = No,

puja la escala.

(anant à mirà y s'assenta.)

Albert dins = ; Simon!!

Mar = ; que fas! home?

Li = ; que?

Mar = Respont.

(pegantli un pessich y fent

mutis per la porta

esquerra.)

Li = (; Cristo!) que mana venjó.

Escena 3^a

Albert - Simon.

Albert = ¿ que fas? qu' ets sort?
(sense remarcar.)

Si = No, pregaba
y preguntant tot l'oido i pent
-jou pot manà D. Albert.
(deixantse de preguntar.)

Alb = No, no, segueix

Si = Ah! pensaba --

Alb = Pregant podràs escoltar,
que si em calla diu que otorga

Si = Això es manxoi y tocà l'orga?
(marcant lo preguntar y escoltar)

Alb = Donchs deixa corre l'manxoi

(fentli deiscar l'aram.)

Per aixó t' enforismés.

Jo crech que ningú t' reganya

Pi = És qu'è bruto ningú m' guanya

Alb = Ja ho sè, no cal que ho afirmis.

Mes aném à lo que importa;

creyente fiel, tinch empenyo

en fente d'un secret duemyo

Pi = D'un secret?

(acostantshi.)

Alb = Tanca la porta.

(Simon tanca la del foro.)

Assentat. Ja hauràs notat

en lo poch temps qu'ets aquí,

que no estich per bromas.

Pi = Pi.

Alb = qui estich sempre neguitós,
y que may me veus que rigui.
Donchs bueno: tot quant te digui

Li = Ho sabréim nosaltres des.

Alb = Van casarime per etaz.

Li = ¿are, si?

Alb = Ma pobre esposa
tranquilla al ninxo reposa.

Li = ¿Va mori?

Alb = De sobre part,
; fan sols pe l'oil interès
ab ferm llàs nos van unir
y als set mesos... Vaig fugi:
per no tornari may mes!

Li = Com may mes?

Alb = Lo dit, Simon!

Mes un destorb repentino
que vaig tenir, en lo destino
que m' davan al altre mon.

Li = que l' habian de matar.

Alf = Vull dir à América animal!

Li = Ah! aixis, pel cas, tant se val
morirse aqui com allà.

Alf = Per un vellans que no ignoro,
torno, y al trucidà à la porta
de casa m' diuen; ja es morta!

Li = quin disgust!

Alf = ; Pero no l' ploro!
(tot sech.)

perque al obri l' testament,
vaig veure la gran pillada,
per lo seu germà avretglada,

per venjar-se . . . .

Li = Malament!

Alb = Era esperitista!

Li = Li?

Alb = I la pena m' imposaba
que si l' fruit; pobret! buscaba
tot era perdut, per mi.

Li = Com l' fruit

Alb = L' fill.. ó filla

qu' á mi m' varen ocultá.

Li = I vosté era l' pare.

Alb = Esclá!

Li = Donchs veu, aixó m' maravilla

Perque, sent vosté casóit

y sent ella sa mullé,

morintse toca á vosté. . . .

Alb = Mr Labium desheretat!

Cuant lo testament llegia

los dents de rabia m^r petaban

Li = Esclá si l^r desheredaban.

Alb = Y lo front de m^r encenia ---

" Vesten, - deya - vint anys foren

tot lo qu'has fet ten present,

y ple^r de remordiment

tornarás, cuant sigui l'hora,

per pendre part de la herencia

si es qu'abans no t'ha venyal

convertida en pavo Real,

la teva esposa Ignocencia.

Lo qu'he buscat... Deu ho sab

per veure un indici trist. -

y ab tantas bestias que he vist

no m'ha fet la senya cop.

Ignoro si es noya ó noy
lo vòstac qui al mon vingui,
perque, ; ningui! va volgué
donarme aquest alegroy.

Ni 'l rectò, ni llevadora, -

- Ni se oi 'l van doná á dida.

Li = que vá marxá desseguida?

Alt = L'endemá á la primer hora.

Ane he fet posá un reclam
als diaris de Moataró;

al nunci hi fet fé' un pregó
'don poromenors... y veyám.

Li = Y vol dir que 'l seu curyat...

Alt = Va se un etern enemich.

perque... vamos, jo me enrich

d' això qui' ells han inventat

o No comprents que s' simploria,

fer creure que l' esperit--

Cuant un es mort bona nit,

s' enterra y santa Maria!

Li = Oh! no ho sé si las personas

cuant moran

Alb = ~~no sé~~ Perque remugas?

Li = Com que sé que las orugas

sempre s' tornan papallonas.

Alb = També es cert! Jo veig manà

fer l' autopsia a ma mullè,

y prenentli un dit sense

vaig pensà, això t' servirà...

y vaig dirli ab regositj

cuant te tornis bestia, vina.

Fi = Donchs abair hi ha una gallina
que li falta l dit del mitj

Abb = Una gallina?

Fi = Novella.

Abb = Negra?

Fi = Com una gitana.

Abb = Ab lo cap dret?

Fi = Molt ufana.

Abb = Aném á veure si es ella.

(corren cap al foro, Simon

ab tota calma i tren

lo papé y baixen al

prosceni.)

Fi = Prime dech mirá si ho tinch

"; gallinas! per si comé

maturbas; está molt bé.

Alb = Simon (de déus.)

Sim = (balla ximple) Vinch!

©
Odcena d^o/_{ii}

Marieta.

Ma =
Sembha qu'ab mi no heu contat
y l'amo, tout tranquilet
lo fa duenyo d'un secret
qu'á mi may me n'ha parlat
A mi, qu'ab ven amorosa
me deya sempre "Routeta!
ay que t'estimo, ; Marieta!
ets la noya mes hermosa,
la mes guapa y salamera
qu'en lo mon pot existi.."

Vina, tornam-ho a di,
- y jo ab aquella fatlera -
després diran. . . ; Si es pecot
fe als annos may cara bona,
mirren lo pago que m' dona
(plorant.)

Ingrat! ingrati, mes qu'ingrat.
(tiran las cadiras.)

Escena 5

Marieta - Simon.

Li = Noya! ve que l'amo es rich,
busca un fill que no coneix
y fins ignora ell mateix
si es noy o noya.

(Marieta nū dubtant.)

Lo que t' dich.

A veure si l' marejem

ga que passa aquest martori,

si l' tirèm al cementori

nosaltres l' heredarèm.

Mar = Que dius?

Li = Sabes qu' en aquest món

no farà mes que pati,

probém de ferlo mori

receptantli algun trastorn.

Ell à tu, sent jo al devant

t' ha dit que t' vol com à filhas,

donchs fes que t' nombri pubilla

y després ---

Ma = Ya avisarant.

Es di que tu pe'l que s' ven
no mes m' estimas pe'l dot?

Li = Sempre ho contraversas tot.
i si a mi m' nombrés heren?

Ma = Tal volta ho coneixerá....

(accedint.)

Li = Ja ho portarem ab salero.

(dius D. Albert.)

Albert = ; Simon! cuita que t' espero

Mar = No sento com crida?

Li = Ja va!

Dónam melindros; renoy!

(Maria los tren del armari)

i si ell nos firmés un escrit
com tu y jo....

Ma = Te, ves seguint.

Li = ; que ho fóram ricks! --

(prenent los melindros.)

Albert = (dins) ; Simon!

Li = ; Voy!!

¿ Ves com crida sense solta?

- Busco lo melindros!... aixi,

es com l'hem de fé mori.

N' está resolta?

Mar = Resolta,

¿ que vob que f negui a'n'a tu?

y cuant sigui ta mullé.

Alb = Simon! (cremat)

Li = ; Voy!! que cansone! --

Ma = Vull de téva ó de vingú.

(abracantse.)

Comèdia f^a.

Dits l'carte.

=

Bar = Ave Maria, l'carte

Li = qui es per l'amo?

Bar = Li.

Li = Donchs vinga.

(prenent la carta.)

Dónali dos cuartos.

Mar = Vinga

Bar = Abure

Li = Aden.

(Marieta al veure que Simon

se queda la carta li dona

una mirada que ell

contesta ribent.)

Dèu'em fè.

Q
Oscena 7^a

Marieta luego Geroni.

Ma = Qui es pájaro el tal Simon!
ore la descubriá --

: Y be! prou que m'ho dirá:
; pobret! si es tan bonachon.

Ger = D. Alberto Bartoli?

Ma = Aquí viu, ja pot entrá.
Geroni!

Ger = ; Marieta!

los dos = Ah!

(abrazantse.)

Ger = (cambiant de tò.)

No m'creya trobarte aqui

Ma = fà un quart que pensaba en tu

Ger = És di, que m'has conegut.

Ma = Ara hi penso, no erats mut!
qui t'va tallà l'el?

Ger = Ningú.

i Era un mut arrematat!

- al menos, tothom s'ho creya

Ma = Que vols di?

Ger = Fonta, que l'feya

per no habè d'anà a soldat.

ja m'recorda quant cridaba

dikentme vesten al dimoni,

pero jo, sempre muxoni

Ma = i Poca pena! m'enganyabas?

Ger = Això sí que no ho pots dir
no t'vaig enganyà de ri'

Ma = Però m'heu promès ---

Ger = Que?

Ma = M'heu promès, casant ab mi.

Ger = Dona, si may te parlava
(rihent)

Ma = ¿Y ab los signos?

Ger = Vols collà!

que t'entenias?

Ma = Ecclà.

Y per no sempre t'mimaba.

Ger = Veyám si ara t'entendris

(se posa la mà al pit

y després a la boca.)

ja que t'habias cregut ---

Ma = Baya un gust de fer lo mut.

Ger = Pero m'has entès?

Ma = Venriàs

Dius que m' estimas

Ger = Pabana!

Això sí, no vol di amor

(repetint los signes.)

Dich: qu' estich debil de cor
y no t' puch di que tinch gana,
y com qu' eras la miryona
de la fonda, y jo un pobret,
te demanaba un platet
d' alguna coseta bona

Mar = Mirer lo traicó! tant loca
d' amor que per ell estava,
creyent que m' idolatraba--

y tot era per la boca

Ger.: Ja veuràs, lo meu desitj

Ma = fugir d'aquí, no tens perdó,

veyerent la meua passió

enganyarem de mitj a mitj.

Ger.: Be, perdónem, no ha estat re'

y ja t'estimo desd'ara

No ets pas casada?

Ma = No encara.

Ger.: Ni tens relacions?

Ma = (maguinalment) No.

Ger.: Be.

Ma = (buscant una fugida.)

Carai! te veig molt mudat.

y ab la pera

(estirantli.)

Qui s'ixerit! . . .

¿ qui + ha fet aquest vestit?

Ger = Von - vostre

Ma = Ja m'ho he pensat.

Ger = Tot això es fet pe l' meu cos.

Ma = Si, ja s' coneix (que ha estat nou)

Ger = I m' cau molt bé!

Ma = Be s' ven prou

(que l' difunt era mes gros.)

La corbata es elegant.

¿ qui es corra?

Ger = Mediament.

Era nova. . .

Ma = Ja s' comprant

Ger = (Tot ho he llogat al encant.)

Ma = I donchs qui buscas per. qui.)

Ger = He teu amo.

Mar = Si! perque?

Ger = Aincò no ho podré sabé
hasta qu' ell m'ho vulga di.

Mar = qu' es estrany

Ger = Ell me demana.

Ma = Ab lo periodich?

Ger = Com sabs?

Ma = ¿tú ets l'herreu?

Ger = Si hi há naps
ho seré de bona gana

o se tracta de dar dinés?

Vingom, ab gust los admeta.

Ma = ¿serás meu?

Ger = : 7'ho prometo!

(per prometre no s'pot res.)

perque es tanta ma passió.

(abrassantla.)

Ma = Be, prou; ja m'has convenut.

(rexassantla.)

J'vous fer tant temps lo mit

dabent aquesta lliçó?

Geroni, la sab molt llarga,

pero ara no m'guanyarás,

la paraula cumpliràs.

ó la pagarás amarga.

t'has burlat un cop de mi,

pero t'hegon no t'comporto

y la idea qu'avuy porto....

Alb = ; Filla! (crit dins.)

Ma = L'amo! vinga ab mi!

(sen van fora esquerra.)

(Simon ve ab la gavia y
gallina y la deia sobre
la taula.)

O
Oscena 8^a

Albert - Simon.

=

Alb = Vina aqui, perla divina.

Li = i si m pogués di una paraula!

- Deixala sobre la taula

Li = (Ja estois bé, pobre gallina!)

Alb = Sabs que contemplantla bé
de li sembla?

Li = Li?

Alb = Del front

Ja ho pots ben creure, Simon,

qu' ella es la meua mullè.

(Simon dona melindros

(duent a la gallina.)

Contestam es la ignocencia?

-Mira, fà en lo cap que oi!

Digas, ò perque t' vas mori?

(molt mimo.)

porta, melindros!

(ab un crit fora de tò.)

Li = (Paciencia!)

Alb = Si are ò pogués transformà!

Li = tinguí.

(los melindros.)

Alb = Com te cuidarém!

Calla que ls hi sucarém

Li = ò ab vi del ranci?

Alb =

¿ Es chà !

¿ Hont es lo teu fill ó filla?

perque l teu jermà Boroya

may m'ha dit si es noy ó noya

Li =

Per mi la cosa es sencilla.

Dirigeixis al rectó. . . .

Alb =

Oh! coram, si aquell fos viu!

Li =

Be deu costà à n' al arriu -

Alb =

Li es cremat!

Li =

Això es pitjò!

Alb =

¿ Aquí m'podré dirigi?

Li parlés, fora dencill,

- Angel meu! si es viu ton fill

fes que vingui. . . .

Ger =

Lock aquí!

(obret à la porta del ferro.)

Escena 9.

Dits Geroni.

Alb = ; Ah! (alelat.)

Li = (D'hont surt aquest feligres?)

Alb = Es di qui ets tu?

Li = (que diimoni!)

Ger = Loch jo. (orient la crotxa.)

Alb = Com te dius?

Ger = Geroni.

Alb = I com a mes?

Ger = No se res mes.

No puch da cap pormenor
dels pares qui hagi tingut
perque no lo he conegut.

Alb = Vina aqui, fill del meu cor.

Li = (que llegeixo! potse' di! - -

Jo qui' ahi ho vouig da' al drapaire!

jo m' ofego, aire! aire!

soch jo, l' heren!... (segueix llejint)

Alb = ; Vina aqui.

Aquesta es ta mare!

Ger = Bue?

Alb = Vina a' contemplarla, vina!

Ger = Com, jo fill d' una gallina?

Alb = Era dona de primé.

Y com tots m' ho transformém

cuant morim, s' ha declarat

que t' ha mare, s' ha tornat

la gallina qui' admirém.

Ger = Mareta de mas entranyas!

(Vejám si aixi pesco P dot.)

Li = (Casi que creuers no i bot
Lom trés!..)

Alb = Eh! De que t'estranyas?
(veientlo distret y creyant
que es perque ha vingut
son fill.)

Li = (Dissimulém)

Alb = (L'ha fet veni --

Li = Mes -- no porta cap papé
y potré... si molt comé
ni te cédula.

(tot apart los dos.)

Alb = Vols di?

Li = Li ~~vol~~ vol que fassi la proba?

Ger = ; Mareta!

(acariciant la gallina.)

Alb = Tens poca labia.

Li = Veria, donchs, prengui la gaba
y figuis dintre l'alcoba.)

Alb = A deu, noy, torno al moment,
Estich tant emocionat

que... mira, l' mateix criat
te donara l' compliment,

: Vina ab mi, flor purpurina!

Ger = que m' espero?

Alb = Si home, si.

(qui s' podia presumir
qu' are neixessis gallina!

(fent caricias a la

gallina entra al quarto.)

Escena 10

Simon - Geroni.

=

Li = (inspeccionant à Geroni.)

(No m' sembla gens, probar dech
si te un recort cualsevol.)

Ger = Aquet mestre m' mira molt!

Li = Senten vos, company.

Ger = Ja dech.

Li = D' hont son fill

Ger = De Mataró.

Li = qui ho ho ha dit?

Ger = La dida

Li = Obe,

son batejat?

Ger = Ah! no ho sé.

Li = Teniu lo baptisme?

Ger = No...

(consonente.)

Li = Porteu cédula?

Ger = Zampoch.

Li = Y donchs pe l' mon, ò com aneu?

Ger = Caminant

(alsantse y caminant.)

Li = ò Que los en burlean?

(cremat.)

Ger = Vull di, que... (Ja no sè hont sock!)

Li = Mestre, fent lo seminari

ningü me la pega à mi.

Com es qu' heu vingut aqui?

Ger = Per lo que porta l' diari.

Y com qu' ab la Marieta

Li = ò La Marieta?

Ger = La minyona.

Mos estimém molt

Li = Li? (bona!)

Ge = Terint aquesta rendeta
viurém plens de goig.

Li = (y d'aire.)

(Geroni fa un cigarrèt de
la petaca de sobre la taula.)

(Això es ser massa atrevit
No tindrás tu mal neguit
fins qu' hagi vist al drapaire.)

Mestre! M'heu fet compassió.

I aquí, para entre los dos
dech dirvos qu' abans de vos
n' han vingut un batalló.

Pero vos... sou mes bon noy

y ho parlari ab tot l' afecte...

l' amo aquet, es un subjecte

qui ha estat vint anys a San Boy!

On tot li heu de dir que sí!

Mediten si desatina,

que l'ha dat, qui es la gallina

da esposa, que va a mori.

Ger = Es di: qui es boig?

Li = Esclà, home,

o No li heu conegut al vol?

Ger = ; Això sí qui es fè un burryol!

Li = No haben de pendre per bromax

Ger = pero m' costaria molt cara!

Per veni fet un mosquit,

he llogat aquest vestit...

veyám com ho arreglo ara?

Li = (Bona!) Be, no passén apuros;

vos are los quedan ab ell.

Si segueixi lo meu consell
no vos faltarien quatre duros
Sobre tot lo cap veré!

Contesten a tot que, sí!

y sí vos diu qu'heu de morir...

Jo. = Eh? que? com?

Si = Callen, qu'ell vé.

Escena 11.

Dits Albert.

=

Alb = Simon, no n' trech l'aigua neta.

Mil coses li he recordat

pero en res m'ha contestat

Si = Ven qu' es tant ignoranteta!

Alb = Y aquest noy?

Li = Lo qui es fins ara
jo penso que es ell mateix.

Alb = Fill! mon cor te reconeix
Desde avuy ja tens un pare
N'estaràs content?

Ger = Ah! si.

Li = (No l'contradiqueu.)

Ger = (Ah, no.)

Alb = que ja has dinat?

Ger = Si... però...

Alb = Nada, dinaràs ab mi.

Simon, vesten allà dins

mentres ab ell parlaré,

y pregunta a ma muller

si l'fideus li agrada fins.

Li = No m'fassi de un disbarat!

Alb = que no fas lo que t'he dit?

Li = Regi, repassi l'escrit,

(mostrantli el papè.)

Alb = que vols di?

Li = No està anotat.

Li sembla si jo aniré

a dir may en cap gallina

si vol la pasta mes fina?

; això m' fa molt cap de bé!

Alb = Simon!

(enfadat.)

Li = Ara estich segü

de presentarli el seu fill.

La herencia corria perill

y vaig a salvarla. —

Alb =

! Zu!

(Simon sen va i tanca la
porta per fora.)

Escena 12.

Albert - Geroni.

=

Alb = Be, mos tomca! com hi ha mon
que no comprench son intent

Ger = Ha tanca't espresament...

Alb = I prent la clau, tu, Simon!

Yes si al papé trobaràs (al balcó.)

en cap casilla que digui;

-cuant dintre a la sala estigui

com un ximple m' tanca'ràs.)

Ger = quina broma mes pesada!

(Fugint de Albert.)

Alb = ; Juro que la pagaré!
(prenent l'escopeta y apunta)
obras ¿ tiro?

Ger = ¿ Que fa'?

(posant-li al dorsera.)

Alb = Fug, qu'està descarrigada!

Ger = Si es per ferli po, corrent.

Alb = que no m' vols bri' ay pilló!
; mira qu' aixeco l' gatillo!

¿ que no l' veus? sen va' rient!

Vina, salta pe l' balcó.

I sent baix vas ab un salt

á buscó l' municipal

qu' está de guardia al cantó.

Cuyta que l' temps es preciós!

(agafa la corda y l' lliga.)

ab la corda amirada bé.

Ger = Pero ---

Alb = jo t'arrivaré.

(Geroni passa al altre

part del balcó Albert

sosté la corda y al fi

li escapa)

que pesas! uy! uy! ; Adios!

(com si li fes mal

a las mans y l

deixa.)

Ger = (dins) San Antoni

Alb = ; Pots crida!

(trayent lo cap al balcó)

i que t'has fet mal? Eh!

(assustat.)

imo l' veig!
i si ha caigut dintre l' safreig!

(tira la corda.)

Au! ite podias ben negà!

Escena 13

Albert Marieta (ab la carta
de n' Simon.)

Mar = Senyó - Albert!

Alb = (obrint la porta.)

Si ets torn poruch!

(al balcó parlant ab

en Geroni y li tira

l' paletó.)

Tè, pòsat lo paletó.

¿que tens la clau?

(A Maria qu'entra)

Mari = Si vengó.

Miri, miri que li duch.

(entregantli la carta.)

Alb = ¿Una carta?

Ma = Que n' Simon

m'ha donat ara mateix

junt ab la clau.

Alb = ; Lo gran pello!

Es á dir qu'ell ja l'ha obert.

que miro! mon cunyot mort!

~~me~~ gracias á Deu qu'es al cel!

Germà me n' vaig d'aquet mon

perdonem si t'inch ofés

la teva estimada esposa

và portà al mon dos noyets.

y una noya! "que llegeixo!
y crech que son vius tots tres!
De la herencia m' vaig fer dueny,
abandonant a tots ells
a mans de las sevas dides -
que ignoravan lo secret,
buscals y lo quatre partiuves
los sis millons que son meus,
y ab lo testament vos legs;
tots tres son criats a Anenys;
y es facil lo reconeixels
que senya a n' als bulgues
hi habian brodat un angel..."

Ma = Un angel?

Alb = "Al fil vermell.

Ma = ; Pare!

Alb = Zii!

Ma = Abrasseu-me!

Finch l' angel al neceser
que m' vá da la dida.

Alb = ; Filla!

tant que t' he buscat, deu meu!

Si al dirte que t' estimava

era ja un avís del cel!

(s' abraça.)

Escena 14.

Dits Geroni.

=

Ger = ; Avant vingam abraçades!

Alb = Si es ma filla

Ger = i Com?

Alb = i Son très!

J'jo b' tinch de regoneire
per medi d'un angelet...

Ger = i Que diu? al escapulari

(trayentse!)

ne tinch un del meu bulgué.

Alb = ò A veure? ; fill del meu cor!

(abrassats tots.)

Ger = Pare!

Alb = i Y donchs e' tercer?

Cena última

Foto.

=

Li = ; Pare!

(venint ab un drap.)

Alb = : Lluï escolto?

Li = ; Los Brassos!

Jo soch vostre fill; mirèn!

Alb = L'últim angel, gracias,
(abracantlos.) gracias!

Li = És di, que som?...

Ma = Germonets!

; Pare! desd' avuy...

Alb = Tot gloria.

Ger = Aixó es un voler de Deu!

Alb = Vint anys que n' buscava un...

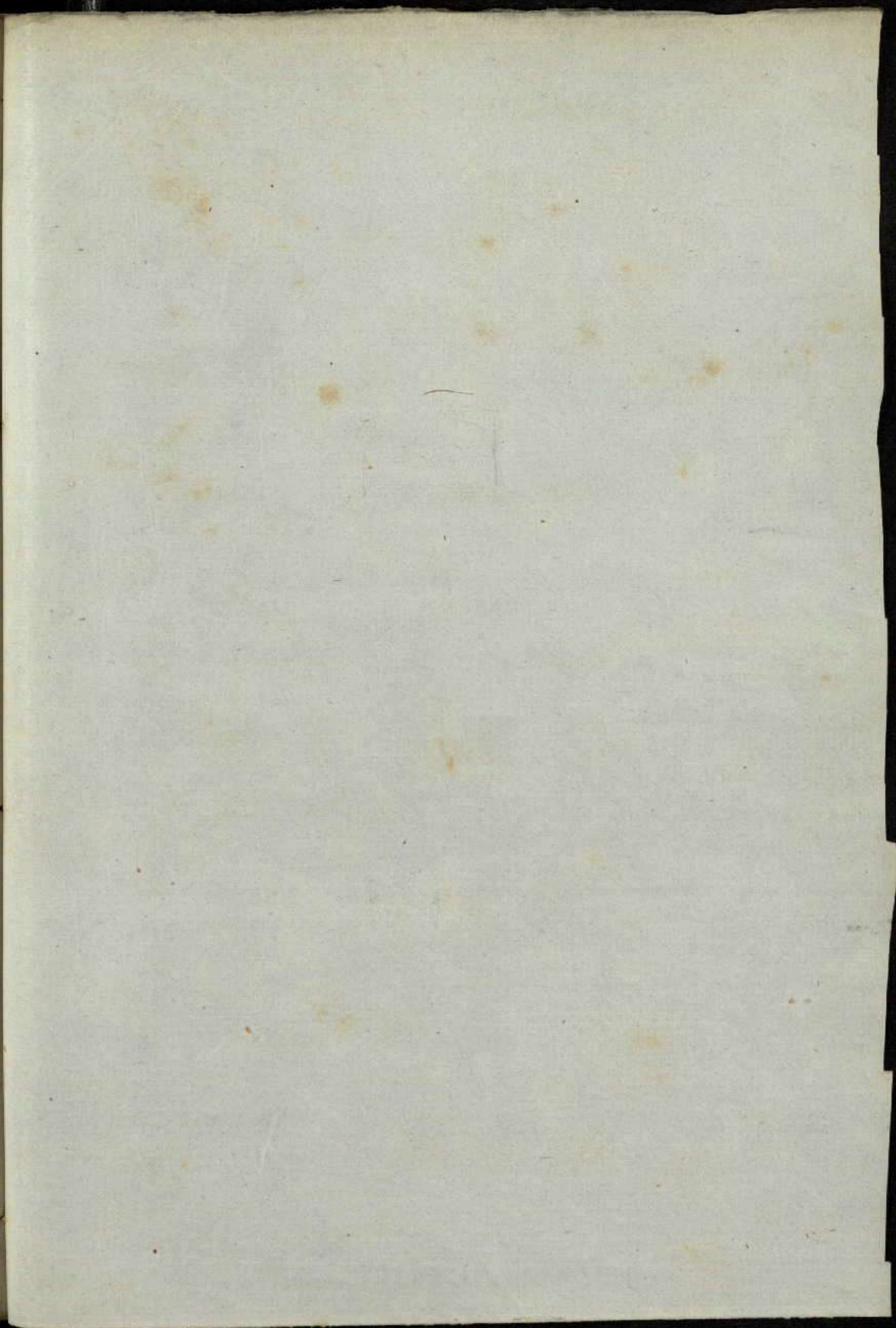
Ma = I al últim n' ha trobat tres!

Li = Los tres som reconeguts

(adelantantse al públic.)

per medi dels anoelets,
sols falta ara, fens concire,
si ls ha agradat lo juguet.

Prou.

1700

1006389366